

Цена 3 л.

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

на

XXIII-то ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

III РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 27

София, вторникъ, 2 януари

1934 г.

33. заседание

Недълъжници 31 декември 1933 година

(Открыто отъ подпредседателя Н. Шоповъ въ 11 ч. 37 м.)

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.	Стр.	
Отпускъ, разрешенъ на народния представител Г. п. Христовъ	613	2) за облекчение на дължниците и заздравяване на кредита. (Трето четене).	620
Законопроектъ: 1) за събиране на закъснелите данъци и за разпределението на същите и на текущите данъци. (Второ четене).	613	Дневенъ редъ за следващото заседание.	622

Председателствующий Н. Шоповъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открыто. Присътствуващъ нужното число народни представители. Заседанието е законено.
 (Отъ заседанието отсътствуващъ следниятъ г. г. народни представители: Аврамовъ Аврамъ, Ангеловъ Иванъ, Апостоловъ Драгомиръ, Буковъ Асенъ, Василевъ Григоръ, Василевъ Ради, Гаговъ Петъръ, Геновъ Георги, Георгиевъ д-ръ Христо, Димитровъ д-ръ Георги, Димитровъ Захари, Дълбински Димитъръ, Икономовъ Андрей, Илиевъ Стойко, Йоановъ Жело, Йотовъ Никола, Каракъзовъ Костадинъ, Кемилевъ Никола, Кораковъ Крумъ, Краевъ Костадинъ, Лоловъ Сава, Лудчевъ Коста, Маджаровъ Рашико, Марковъ Цоло, Пастуховъ Кръстю, х. Петковъ х. Георги, Петровъ Дайчинъ, Рафаиловъ Филипъ, Ризовъ Стойне, Савовъ Сара, Сакъзовъ Янко, Синигерски Младенъ, Славовъ Кирилъ, Смиловъ Боянъ, Томчевъ Ангель, Тотевъ Денио, Фархи Хамър Аронъ и п. Христовъ Георги)

Съобщавамъ на Народното събрание, че бюрото на Камарата е разрешило два дни отпускъ на народния представител г. Георги п. Христовъ.

Г-дъ! Понеже комисията по законопроекта за облекчение на дължниците и заздравяване на кредита още не е готова, ще моля да се съгласите да преминемъ къмъ втората точка на дневния редъ — второ четене законопроекта за събиране закъснелите данъци и за разпределението на същите и на текущите данъци.

Който е съгласенъ съ това пререждане на дневния редъ, моля, да вдигне ръка. Минозинство, Събраницето приема.

Има думата докладчикът г. Иванъ Драгойски.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

ЗАКОНЪ
за събиране закъснелите данъци и за разпределението на същите и на текущите данъци".

Председателствующий Н. Шоповъ: Който приема заглавието на законопроекта, моля, да вдигне ръка. Минозинство, Събраницето приема.

^{*)} За текста на законопроекта, пристъ на първо-четене, вж. прил. I, № 20.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 1. Опрошаватъ съ дължимите слѣти данъци съ връхнините за отъ 1877 до 1924/1925 фин. г. включително, ако размѣрътъ имъ не надминава общо 10.000 л.

Дължимите данъци, за същите години, чийто размѣръ надминава 10.000 л., се намаляватъ, както следва:

а) данъци отъ 10.001 до 50.000 л. включително съ 50%.
 б) данъци отъ 50.001 л. до 100.000 л. включително съ 35% и
 в) данъци надъ 100.001 л. съ 25%“.

Председателствующий Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представител г. Иванъ Инглизовъ.

И. Инглизовъ (мак): Г. г. народни представители! Въ буква „а“ на чл. 1 се казва, че данъците отъ 10.001 л. до 50.000 л. включително, се намаляватъ съ 50%. Азъ мисля, че това разграничение е много голъмо. Данъците на единъ човѣкъ, който дължи 10.000 л., ще бѫдатъ опростени, а на другъ, който дължи 10.005 л., да кажемъ, че му бѫдатъ опростени само 50%. За да се постигне по-голъма справедливостъ, азъ бихъ молилъ г. министъра да се съгласи съ следното мое предложение: въ чл. 1, букви а и б, да се направи ново разграничение за опрошаване на данъците, а именно: (Чете)

„а) данъци отъ 10.001 до 20.000 л. включително — съ 75%;

б) данъци отъ 20.001 до 50.000 л. включително — съ 50%“.

Министъръ С. Стефановъ: Съгласенъ съмъ съ това предложение.

Председателствующий Н. Шоповъ: Ще положа на гласуване предложението на г. Инглизовъ, съ което г. министъръ на финансите е съгласенъ.

То гласи: (Чете) „Къмъ чл. 1, букви а и б, да се направи ново разграничение, а именно:

„а) данъци отъ 10.001 до 20.000 л. включително — съ 75%;

б) данъци отъ 20.001 до 50.000 л. включително — съ 50%.

Който е съгласенъ съ това предложение на г. Игиллизовъ, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Който приема чл. 1 така, както се докладва отъ г. докладчика, съ вотирането измѣнение, предложено отъ г. Игиллизовъ, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 2. Дължимиятъ поземеленъ съ връхнинитъ данъкъ за отъ 1926/1927 до 1930/1931 фин. г. включително се намалява както следва:

а) на лицата, които иматъ записани по основните данъчни книги до 50 декара земя включително — се опрощава;

б) на лицата, които иматъ записани отъ 51 до 150 декара включително, съ 60% и

в) на лицата, които иматъ записани отъ 150 декара нагоре — съ 40%.

Намалението се извършва по данните въ основните данъчни книги за 1933/1934 фин. г., а за лицата, които нѣматъ партиди за тази година, споредъ данните въ основните данъчни книги за 1928/1929 фин. г.“

Председателствующий Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представителъ г. Еню Поповъ.

Е. Поповъ (з): Г. г. народни представители! Съ настоящия законопроектъ, специално съ чл. 2, ние искаме да ликвидираме всички натрупани недобори отъ поземеленъ данъкъ. Обаче азъ виждамъ, че се опрощава или намалява поземелниятъ данъкъ за отъ 1926/1927 до 1930/1931 финансова година. А известно ви е, г. г. народни представители, че съ законитъ за бюджета за 1932/1933 и 1933/1934 г. ние отмѣнихме поземелния данъкъ върху земите до 100 декара. Така, обаче, както се казва въ чл. 2, остава единъ промежутъкъ отъ една финансова година, за която ние не предвиждаме нищо по отношение на поземелния данъкъ. Касае се именно за поземелния данъкъ за финансовата 1931/1932 г.

Азъ бихъ молилъ г. министра на финансите да ни каже кои сѫ неговите съображения, за да изключи отъ обсѫга на този законопроектъ поземелния данъкъ за тази финансова година — 1931/1932 — да не дадемъ и за него тия облекчения, които даваме въобще за поземелния данъкъ отъ минали години.

Председателствующий Н. Шоповъ: Има думата г. министъръ на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Поставянето на финансова година 1930/1931 въ законопроекта не е случайно. Тази година е поставена затова, защото подаването на декларациите става всѣки три години, и председателствующата година за подаване декларации е била 1930 г. Затуй въ законопроекта е казано „до 1930/1931 г.“ — годината, когато сѫ били подадени декларациите, срокътъ на които изтича тази година. Следователно, не може да стане промѣна въ годината, както иска г. Поповъ. Промѣна може да стане за три години, но не може да стане още на следващата година.

Докладчикъ И. Драгойски (д): Г. г. народни представители! Ще ви дамъ едно обяснение.

Съ закона за опрощаване на данъците по-рано ние опростихме онай половина, която постъпва въ държавната казна, но не опростихме връхнините. Сега въ чл. 2 отъ този законопроектъ се казва: „дължимиятъ поземеленъ съ връхнинитъ данъкъ“. Значи, сега опрощаваме и съответната половина, която постъпва въ касата на общините.

Е. Поповъ (з): Г. председателю, дайте ми думата за едно обяснение.

Председателствующий Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представителъ г. Кръстьо-п. Цвѣтковъ.

К. п. Цвѣтковъ (д): Г. г. народни представители! Съ закона за селско-стопанското настаняване на бѣжанцитъ последнитъ се освобождаватъ отъ поземеленъ данъкъ въ продължение на 10 години. Въ новите земи имаме случаи, кѫдето бѣжанци, вместо да бѫдатъ настанени отъ държавата — особено тѣзи, които получиха облигации за свитъ имоти, които тѣ ликвидираха въ Гърция — се настаниха сами, като закупиха съ частни договори имоти отъ турцитъ, които се изселиха. Министерството на пра-

восъдието, тълкувайки конвенцията за приятелство и арбитражъ между България и Турция, издаде нареаждане, че нотариусите и мировите съдии, които извършватъ нотариални дѣла, не могатъ да изпъвѣдватъ покупко-продажби на недвижими имоти въ новите земи, докато не се разреши въпросътъ между България и Турция, какъ турската държава ще третира имотите на бѣжанцитъ, които напуснаха Турция по случай войната, който въпросъ се третира въ конвенцията за приятелство и арбитражъ между България и Турция. Благодарение на това обстоятелство, ние имаме следната неправда. Единъ бѣжанецъ, който е настаненъ отъ държавата, по силата на закона за селско-стопанското настаняване на бѣжанцитъ, се освобождава отъ поземеленъ данъкъ за 10 години, а другъ бѣжанецъ, който не е получилъ земя отъ държавата, а се настанилъ самъ, трѣбва да плаща поземеленъ данъкъ, защото благодарение на това нареаждане на Министерството на правосъдието той не може да се снабди съ нотариаленъ актъ, а по нарежданията на Министерството на финансите, щомъ като единъ имотъ не е прехвърленъ съ нотариаленъ актъ върху другого, този имотъ се води по партидата на стария му притежател и не се освобождава отъ поземеленъ данъкъ. Продавачите на тѣзи имоти, следъ като получиха парите си, се изселиха въ Турция, но имотите имъ се водятъ още по тѣхните партиди. А бѣжанцитъ, които сѫ платили тѣзи имоти и ги обработватъ, следва да плащатъ поземеленъ данъкъ.

За да се поправи тая неправда, която се създава отъ органите на Министерството на финансите и която не нарица законно основание, азъ правя предложение — и моля г. министра на финансите да се съгласи съ него — къмъ чл. 2 да се прибави нова буква г., въ която да се каже, че се освобождаватъ отъ поземеленъ данъкъ бѣжанцитъ, които сѫ се озелили сами, като сѫ закупили съ частни договори недвижими имоти отъ турци въ новите земи и не сѫ могли да се снабдятъ съ нотариални актове; това опрощение да се отнася за времето отъ настаниването имъ до издаването на настоящия законъ.

Зашо искамъ този? Защото много отъ тѣзи имоти, водейки се по партидите на старите имъ притежатели, нѣма да подпаднатъ подъ това облекчение отъ поземеленъ данъкъ, което ние гласувахме миналата година. Азъ съмъ тъмъ, че ще бѫде справедливо, ако дадемъ облекчение и на такива бѣжанци. Повтарямъ мисълта си: единъ бѣжанецъ, който е получилъ бесплатно имотъ отъ държавата, се освобождава отъ поземеленъ данъкъ за 10 години, съгласно закона за селско-стопанското настаняване на бѣжанцитъ, а другъ бѣжанецъ, който не е настаненъ отъ държавата, а съ собствени пари си е купилъ имотъ, но, благодарение неуредиците на Министерството на правосъдието, не може да се снабди съ нотариаленъ актъ, ще плаща между другите тежести и поземеленъ данъкъ — което е несправедливо. Съ това мое предложение съмъ тъмъ, че се изправя една несправедливост и се дава законно основание да се поправи една неправда, която сѫществува по отношение на грамадна маса бѣжанци, особено въ Мастамлийския окръгъ, кѫдето повече отъ 80% отъ бѣжанцитъ сѫ въ такова положение.

Моля г. министра да се съгласи съ това мое предложение. (Рѣкоплѣскания отъ демократите)

Председателствующий Н. Шоповъ: Има думата г. министъръ на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Въпросътъ, който се по-вдига, е умѣстенъ, но азъ не мога да приема предложението така, както е направено. Не се касае за опрощаване, както е казано въ предложението; трѣбва да се каже, че се ползватъ отъ облекченията на чл. 2 и ония бѣжанци, които не сѫ се снабдили съ крепостни актове и сами сѫ се озелили.

К. п. Цвѣтковъ (д): Добре, азъ го коригирамъ така.

Министъръ С. Стефановъ: Трѣбва да коригирате предложението си така и ще го приема.

К. п. Цвѣтковъ (д): Добре, коригирамъ го.

Г. Т. Данайловъ (д. сг): Какво е това?

Министъръ С. Стефановъ: Г. Данайловъ! Отнася се за тая категория хора, които сами сѫ се озелили. Иска се да не плащатъ данъка си напълно, а да се ползватъ и тѣ отъ облекченията на чл. 2, както всички ония, които получаватъ облекчения въ тия граници и въ тая градация, която е упомената въ чл. 2.

Б. Молловъ (д. сг): За коя години?

Министъръ С. Стефановъ: За същите години, за които говори чл. 2: отъ 1926/1927 г. до 1930 г.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Азъ само Ви моля да обърнете внимание, да не би хората, които съм завладели тия имоти, да нѣмат крепостни актове и да не би, като имъ се опростятъ данъците, тѣ да намѣрятъ въ това юридическо основание — снощи тукъ говорихме много за юриспруденция — и да си взематъ имотите като свои. Моля Ви да обърнете внимание на това.

К. п. Цвѣтковъ (д): Касае се за тѣзи, които съм закупили имоти съ частни договори.

Министъръ С. Стефановъ: Въ предложението на г. Цвѣтковъ се казва: „Които съм закупили имоти съ частни договори и не съм снабдени съ крепостни актове“.

К. п. Цвѣтковъ (д): Благодарение неуредиците на Министерството на правосѫдието.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народния представител г. Иванъ Инглизовъ.

И. Инглизовъ (мак): Г. г. народни представители! Къмъ чл. 2 азъ правя две предложения.

Първото ми предложение се състои въ следното: въ чл. 2, алинея първа, следъ думата „данъкъ“ — на първия редъ — да се прибавя и думитъ „и водно право за напояване“.

Второто ми предложение е следното: въ края на чл. 2 да се прибави нова алинея, а именно „За деклариранието през 1914 г. земи въ новите земи, които не съм били обработвани, данъкът се опрошава“. (Грънчка)

Председателствуващъ Н. Шоповъ: (Силно зъвни) Моля ви се, г. г. народни представители, пазете тишина, защото нищо не се чува.

Нѣкай отъ депутатите: Г. Инглизовъ! Говорете по-силно, за да Ви разберемъ.

И. Инглизовъ (мак): Г. г. народни представители! Въ новите земи, понеже хората съм били длъжни да деклариратъ земите си следъ освобождението — 1914 г. — тѣ, безъ да държатъ смѣтка какво ще се плаща и понеже имъ е било казано да деклариратъ всичко, каквото иматъ, съм подали декларации за всички си имоти. Вие знаете тамошните колибарски села какъ съм разпръснати. Напр., землището на с. Градево държи 17 километра — отъ Симитли до Разлога. Единъ човѣкъ, който владѣе къща, е деклариранъ заедно съ къщата и двора си, и курийката, ако има такава, и пасбището, и 20 декара ниви, които той обработва. Въ декларацията той е деклариранъ 500 декара земя обработваема и необработваема — толкова, колкото е цѣлятъ му мюлъкъ. Естествено е, че данъчните власти облагатъ това, което е декларирано: по 8 л. поземленъ данъкъ на декаръ плюсъ 8 л. връхнини. Или единъ човѣкъ, който има обработваема земя само 40 или 50 декара, а е деклариранъ 500 декара, трѣбва да плаща поземленъ данъкъ, заедно съ връхнините, 8.000 л. А за тия 10 години се е насилилъ данъкъ 80.000 л. Сега ние опрошаваме дължими данъци до 10 хиляди лева, а не опрошаваме данъка на тия хора. И тѣ сега вече — следъ като и тамъ земята се категоризира през 1928/1929 г. — съм декларирали само тая земя, която обработватъ — 30, 40, 50 или 60 декара. Обаче тия данъци, за които ви казвахъ, лежатъ върху това население и до днес, а ние не ги опрошаваме. Ето защо азъ правя предложението, което току-що ви прочетохъ. По такъвъ начинъ ще ги освободимъ отъ единъ тормозъ, а отъ друга страна ще заличимъ по книжата данъци, които съм несъбирами, защото, и децата да имъ продадете, не можете да съберете нищо.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата г. министъръ на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Въпросътъ, който повдига г. Инглизовъ, се повдигна и въ комисията. Но при тая редакция, която се предлага отъ г. Инглизовъ, могатъ да се включатъ и земи, които не би трѣбвало да попаднатъ подъ облекченията на чл. 2 отъ настоящия законопроектъ. Въпросътъ ми е известенъ, и азъ направихъ въ комисията една декларация, която ще повторя и тукъ. Тя е следната. Ние, г. г. народни представители, правимъ едни разучвания основни, индивидуални, на всички давъкоплатци — защото съ този законопроектъ идваме само до едни минимални граници. Има действително много баласть оставенъ отъ миналото, който

трѣбва да бѫде разчистенъ и туренъ въ редъ. Обаче съ обикновени формули, които така случайно се предлагатъ, тия въпроси не могатъ да бѫдатъ разрешени. Напротивъ, могатъ да станатъ пропуски, които ще ощетятъ съкровището.

Ето защо азъ моля г. Инглизовъ да отегли предложението си. Действително, въ тия земи положението е точно такова, каквото той го обрисува. Отъ 10—15 години досега хората тамъ съм декларирали, че владѣятъ по 200—300—400 декара земя, когато между тѣзи деклариации земи има чукари по баирашата и различни други необработвани земи, които съм собственостъ на отдѣлни стопани, но обработвани отъ тѣхъ съм едвали не само 5, 15 или 20 декара земя. Би могло да се приеме една друга формула, да се каже, напр., така: „земитъ, които въ последните 10 години, преди влизането на този законъ въ сила, не съм били обработвани.“ Обаче пакъ е опасно да се не премъкне нѣщо.

Затова моля г. Инглизовъ да отегли сега предложението си. Въпросътъ ще се разучи, и съ другия законъ, който ще мине по-късно, ще се даде едно специално разрешение на въпроса за тия земи, да се обхванатъ и тия случаи, за които се отнася предложението на г. Инглизовъ. Но така, каквото е направено неговото предложение, азъ не мога да го приема.

И. Инглизовъ (мак): Г. министре! При тази Ваша декларация азъ отеглямъ това мое предложение. Но азъ направихъ друго предложение за прибавяне въ алинея първа следъ думата „данъкъ“ и думитъ „и водно право за напояване“.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): То не е прѣкъ данъкъ. Това не може да влѣзе тукъ.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народния представител г. Стойчо Георгиевъ.

С. Георгиевъ (з): Г. г. народни представители! Има случаи, когато нѣкои баши, притежаващи по 150 декара земя, съм раздѣлили на своите трима синове по 50 декара земя единому, за да я обработватъ, обаче тия земи не съм прехвърляни на тѣхно име въ съответните партиди. Значи, фактически заемитъ съм поддѣлен между синовете, а фигуриратъ още на името на бащата. Тия лица ще се ползватъ отъ облекчението, което се предвижда за тѣзи, които притежаватъ 150 декара земя, макаръ фактически да обработватъ само по 50 декара. При това тѣ могатъ да бѫдатъ крайно бедни хора.

Ето защо азъ правя предложение, къмъ чл. 2 да се предвиди забележка съ следното съдържание: (Чете) „Партиди отъ надъ 50 декара, които фактически съм поддѣлени между наследници, но частите ненанесени още въ тѣхъ партиди, се ползватъ отъ облекченията, предвидени въ чл. 2.“

Министъръ С. Стефановъ: Въ кой периодъ време?

С. Георгиевъ (з): Да кажемъ, отъ 1930 г. насамъ.

Министъръ С. Стефановъ: Тъкмо туй не може. Азъ не мога да приема, г-да, предложението на г. Георгиевъ, защото въобще по този законъ не се даватъ никакви облекчения за данъци отъ 1930 г. насамъ. Тукъ се касае за слѣдните данъци отъ 1877 г. до 1924/1925 и отъ 1926/1927 г. до 1930/1931 години — до последния периодъ отъ третъ години, за които съм подадени декларации. Следъ 1930 г. никакви облекчения не се даватъ.

С. Георгиевъ (з): Тогава за времето преди 1930 г., г. министре!

Министъръ С. Стефановъ: Не може да бѫде прието това предложение.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народния представител г. Асенъ Буковъ.

А. Буковъ (з): Г. г. народни представители! Така както е редактиранъ чл. 2, съ който се правятъ опрошавания на поземленъ данъкъ, остава единъ промежутъкъ отъ 2 финансови години, а именно годините 1930/1931 и 1931/1932 финансова — защото въ законопроекта е казано: „до 1930/1931 финансова“. Поземленият налогъ за годините 1932/1933 и 1933/1934 ние опростихме.

И. Василевъ (з): Разбира се, включително 1930/1931 г.

А. Буковъ (з): Не е включително. Азъ питахъ г. министра.

Министър С. Стефановъ: Не е включително.

А. Буковъ (з): Значи, за две години не се опрошава по земелният данъкъ. И г. министърътъ казва мотивътъ: понеже декларациите съм 5-годишни...

Министър С. Стефановъ: Тригодишни.

А. Буковъ (з): Ако съм тригодишни, може; тогава е другъ въпросътъ. Тогава имате годините: 1926/1927, 1927/1928 и 1928/1929 — единъ периодъ; пролъжаващ още три години нататъкъ: 1929/1930, 1930/1931 и 1931/1932. Значи, за годините, които съм въвзви въ този периодъ тригодишенъ, сме простили.

Председателствующий Н. Шоповъ: Има думата г. министърътъ на финансите.

Министър С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Г. Буковъ попада въ гръшка поради туй, че той взема годината 1926/1927 за начална на тригодишния периодъ и съмъга, че тогава съм подавани декларации. Въ 1926/1927 година е станало сливане на данъците, както е станало въ 1924/1925 г. Ние цитираме въ чл. 1 годината 1924/1925, а въ чл. 2 годината 1926/1927, като години, въ които е станало сливането на всички данъци — недоборите до тогава. Туй че тригодишниятъ периодъ не обхваща 1930/1931 г. Годините 1930/1931, 1931/1932 и 1932/1933 съмъ периодътъ на декларациите, които изтече на февруари месецъ 1933 г. Отъ тогава имаме сегашните декларации — за периода 1933/1934, 1934/1935 и 1935/1936 години. Следователно, не можемъ да обхванемъ годината 1930/1931 и затова казваме въ чл. 2: до 1930/1931.

А. Буковъ (з): Въ този съмъ периодъ, за който казвате вие — 1929/1930, 1930/1931 и 1931/1932 — имате опростенъ данъкъ за 1931/1932 г.

Министър С. Стефановъ: Моля ви се. Тия опрошавания, г. г. народни представители, които станаха по-рано и за които говори г. Буковъ, тъ бѣха съвършено незначителна работа — за данъци до 2.000 л. Трѣбаше да се очистятъ партиди съ стари бакии и други всевъзможни работи, а тукъ имаме една градация за по-едри, по-големи суми. Ние не можемъ да обхванемъ периода отъ 1930 г. насамъ по никой начинъ.

А. Буковъ (з): Вие опростихте поземеленъ данъкъ за имоти до 100 декара.

Министър С. Стефановъ: Това е съвършено друго. Не съмъ съгласенъ. Не може.

Н. Пѣдаревъ (д. сг. Ц): Забрави се и държавниятъ бюджетъ, забрави се всичко.

Председателствующий Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представитель г. Еню Поповъ.

Е. Поповъ (з): Намирате се въ една фактическа грѣшка, г. министре! Декларациите за поземелния данъкъ се подадоха въ 1929 г.; значи, започва отъ 1929/1930 г. 5-годишниятъ периодъ — а не 3-годишенъ.

Министър С. Стефановъ: За поземелния данъкъ ли?

Е. Поповъ (з): Да. — Основните данъчни книги се изработиха във основа на декларациите отъ 1929/1930 г. И ако вие се мотивирате, че технически е невъзможно да бѫдатъ обсегнати отъ този законъ тия две години, съобразяванията Ви трѣбва да съмъ други.

Министър С. Стефановъ: То се отнася за данъка върху общия доходъ.

Е. Поповъ (з): Значи, ние искаме да включимъ въ обсега на закона и тия две години и мислимъ, че това технически не е невъзможно.

Министър С. Стефановъ: Нашите проучвания съмъ направени във основа на тая база; отъ тая дата нагоре не може да се отива.

А. Буковъ (з): Нѣма логика тукъ, г. министре: опрошавате стари и нови, а по срѣдата — не.

Е. Поповъ (з): Петгодишенъ периодъ имаме отъ 1929/1930 г.

Министър С. Стефановъ: Ще ви моля, недейте повдига сега този въпросъ, г-да; недейте настоява! Това е решение на комисията. Въпросътъ се разгледа тамъ, въ комисията, и тамъ решихме това.

Е. Поповъ (з): Въ комисията съмъ го решили, но тукъ е пленумътъ.

Н. Пѣдаревъ (д. сг. Ц): Нека отиде въ комисията.

А. Буковъ (з): Тамъ да се разгледа и на трето четене да се докладва.

Министър С. Стефановъ: Добре, нека отиде въ комисията. Приемамъ.

Председателствующий Н. Шоповъ: (Звѣни) Постъпили съмъ следните предложения по чл. 2.

Първото предложение е отъ Кръстю п. Цвѣтковъ, съ което предложение г. министърътъ на финансите е съгласенъ. Ще ви го прочета: (Чете): „Ла се предвиди къмъ чл. 2 нова буква „г“ съ следното съдържание: „Ползува се отъ това облекчение и бѫжанцитъ които съмъ се оземили сами, като съмъ закупили съ частни договори недвижими имоти отъ турци въ новите земи и не съ могли да се снабдятъ съ нотариални актове за външното отъ настаняването имъ до издаването на настоящия законъ“.

А. Кантарджиевъ (д): Съгласенъ ли е съ това предложение г. министърътъ на финансите?

Министър С. Стефановъ: Въ комисията да отиде.

К. п. Цвѣтковъ (д): Г. министре, за моето предложение е думата.

Министър С. Стефановъ: Съ него съмъ съгласенъ.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Имайте предъ видъ, че има държавни имоти. Така не може. Да отиде въ комисията.

Министър С. Стефановъ: Г. Danaиловъ, въпросътъ се обясни. Казани съмъ думите: „Които съмъ се оземили сами, като съмъ закупили имоти“.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Може сами да съмъ купили. И азъ мога да ви представя документи, че съмъ купилъ. Да се разгледа въ комисията.

Министър С. Стефановъ: Добре, нека се разгледа въ комисията. Нѣмамъ нищо противъ.

Председателствующий Н. Шоповъ: Казано е въ препложението: (Чете) „Които съмъ се оземили сами, като съмъ закупили“.

Н. Пѣдаревъ (д. сг. Ц): Защо да не го проучи комисията?

Министър С. Стефановъ: Нека се отнесе въ комисията и тамъ да се разгледа. Съгласенъ съмъ.

К. п. Цвѣтковъ (д): Всъки съзнава, че това е една неправда. Какъ може така?

Председателствующий Н. Шоповъ: Г. п. Цвѣтковъ, съгласни ли сте съ желанието на г. министра?

К. п. Цвѣтковъ (д): Г. министърътъ се съгласи и азъ дадохъ коригирана редакция на моето предложение. Сега г. Danaиловъ изказва съмнение, безъ да познава случайнъ.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Има специаленъ законъ, който не позволява да се издаватъ крепостни актове. Трѣбва да се съобразявамъ съ законоположенията. Има турени рѣчи и на държавни имоти. Нека отиде въ комисията. Въпросътъ е сложенъ; не е тъка, както се казва.

Министър С. Стефановъ: Първоначално азъ не се съгласихъ съ предложението на г. п. Цвѣтковъ, но следъ това ние го коригирахме, като казахме изрично: „частни имоти купени“.

Въ вторникъ по този законъ азъ ще искамъ постановление на Министерския съветъ, за да го прилагамъ, защото не мога да чакамъ единъ месецъ, докато мине и на

трето четене, и да не събирамъ никакви данъци през това време.

В. Молловъ (д. сг): Постановление на Министерския съветъ не можете да искате, понеже Камарата заседава. Ше викате въ вторникъ Народното събрание и ще го гласуваме.

Министър В. Димовъ: Утре ще го викаме и ще гласуваме закона.

В. Молловъ (д. сг): Викайте го! Така може.

Министър С. Стефановъ: Г. Молловъ, ние щѣхме да ви правимъ предложение да приемемъ довечера този законъ на трето четене, но може би вие щѣхте да се формализирате съ постановлението на правилника, който казва, че третото четене трѣбва да стане на следващия денъ. (Възражения отъ лѣвицата)

В. Молловъ (д. сг): Този законопроектъ е внесенъ отъ една седмица.

Обаждатъ се: Довечера ще го гласуваме.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: (Звѣни)

Министър С. Стефановъ: Защото иначе не можемъ да работимъ, ако не се приложи още отъ 2 януари този законъ.

К. п. Цвѣтковъ (д): Г. председателю, гласувайте! Г. министърътъ е съгласенъ да се гласува моето предложение.

Министър С. Стефановъ: Да отиде въ комисията.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Г. Цвѣтковъ! Моля оттеглете си предложението.

К. п. Цвѣтковъ (д): Добре.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има предложение отъ народния представител г. Инглизовъ: (Чете) „Въ чл. 2, алинея първа, следъ думата „данъкъ“, на първия редъ, да се прибавятъ думите „и водно право за напояване“. Съ това предложение съгласенъ ли е г. министърътъ?

Министър С. Стефановъ: Не съмъ съгласенъ.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ предложението на г. Инглизовъ, съ което г. министърътъ на финансите не е съгласенъ, моля, да вдигнатъ рѣка.

И. Инглизовъ (мак): Оттеглямъ го.

Министър С. Стефановъ: Въ комисията ще го разгледаме.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има предложение отъ народния представител г. Стойчо Георгиевъ, къмъ чл. 2 да се прибави следната забележка: (Чете) „Партиди отъ надъ 50 декара, които фактически сѫ поддълени между наследници, но частитъ ненанесени още на тѣхни партиди, се ползватъ отъ облекченията, предвидени въ чл. 2.“

Съ това предложение г. министърътъ на финансите не е съгласенъ. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Меншество, Събранието не приема.

Има предложение отъ народния представител г. Еню Поповъ.

Министър В. Димовъ: Оттегли го! Въ комисията ще се разгледа.

Министър С. Стефановъ: Да отиде въ комисията.

Е. Поповъ (з): Добре.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ чл. 2 така, както се докладва, съ декларацията, направена отъ г. министра на финансите, че въ комисията ще се разгледатъ направените предложения отъ г. Еню Поповъ и г. Кръстю П. Цвѣтковъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 3. Дължимиятъ двоенъ данъкъ занятие за отъ 1925/1926 до 1930/1931 фин. г. включително се намалява, както следва:

а) на лицата, на които при облагането имъ за 1933/1934 фин. г. е установенъ чистъ приходъ (за всички занятия въ околията) до 20.000 л. включително, съ 50%;

б) на тѣзи, на които чистиятъ приходъ е установенъ отъ 20.001 до 40.000 л. включително, съ 30%, и

в) на тѣзи, на които чистиятъ приходъ е установенъ отъ 40.001 до 80.000 л. включително, съ 20%.

Лицата, които дължатъ данъкъ занятие за до 1930/1931 фин. година включително, но не сѫ обложени съ данъкъ занятие или патентъ за 1933/1934 фин. година, получаватъ намаление въ зависимостъ отъ чистия приходъ, който сѫ имали презъ последната на облагането имъ година“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представител г. Еню Поповъ.

Е. Поповъ (з): Г. г. народни представители! Въ настоящия членъ има, струва ми се, само една малка редакционна, тѣй да се каже, грѣшка, която трѣбва да бѫде исправена. Като база на градацията за облекчения, които се даватъ за данъка занятие, се взима установениятъ чистъ приходъ за 1933/1934 г. Обаче тѣй, както е редактиранъ чл. 3, като чели тази база 1933/1934 г. се отнася само до буква „а“, а другите букви „б“ и „в“ не се засѣгатъ. Затова, азъ моля да се направи една малка поправка въ редакцията. Да се каже: (Чете) „на лицата, на които при облагането имъ за 1933/1934 финансова година е установенъ чистъ приходъ (за всички занятия въ околията): а) до 20.000 л. включително, съ 50%; „б“ и „в“.

Министър В. Димовъ: То се разбира.

Министър С. Стефановъ: Много ясна е редакцията. Следъ буквата „а“ следва буквата „б“, въ която се казва: на тѣзи, на които чистиятъ приходъ е установенъ и пр. Опуй е като база, а това е градирането.

Е. Поповъ (з): Добре, щомъ се отнася за всички.

Н. Пѣдаревъ (д. сг. Ц): Редакцията е толкова ясна, че сѫ нужни усилия, за да не се разбере!

И. Василевъ (з): Ей, че я каза!

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ чл. 3 така, както се докладва, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 4. Намаления по чл. 1, ал. II, и чл. чл. 2 и 3 на настоящия законъ се правятъ при условие, че данъкоплатците ще изплащатъ тия данъци на равни части въ продължение на три години, като внасятъ на всѣки срокъ за доброволно плащане на данъците (25 февруари и 25 октомври) най-малко по $\frac{1}{6}$ част отъ данъка, изчислена при съответното спадане на намалението.

Данъкоплатецъ, който не изплати нѣкои или всички шестинки отъ данъка си въ казанийте срокове, не получава намаление за неизплатената шестинка, която се събира изцѣло (т. е. безъ намалението) съ лихва 1.25% месечно, считана отъ датата на просрочването.“

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представител г. Александър Радоловъ.

А. Радоловъ (з): Г. г. народни представители! Азъ моля г. министра да се съгласи да се направи едно удължение на срока, защото тѣй, както е редактиранъ чл. 4, ако евентуално лицето не устои да плати въ едно 6-месечие дължимата вноска — защото се иска въ три години да се платятъ всички данъци, раздѣлени на 6-месечни вноски — падатъ всички опрошения и всички намаления на данъците. Сега първата вноска трѣбва да се направи още тая година на 25 февруари; като че ли лицето ще има готови пари, веднага да направи тая вноска. Азъ съмѣтамъ, че е необходимо и въ интереса и на фиска, а сѫщевременно въ интереса и на самите данъкоплатци е, да се направи една отсрочка отъ шестъ месеца, т. е. първата вноска вмѣсто на 25 февруари да стане на 25 октомври, та и данъкоплатецъ да има възможностъ да се пригответи, за да може да посрещне изплащането на своите данъци.

Нѣкой отъ земедѣлците: Земедѣлците.

А. Радоловъ (з): На които се оправдва. Ние споредъ закона, който ще гласуваме днесъ на трето четене, даваме двегодишнъ мораториумъ, а същевременно посочваме и времето — което ще тръбва да се определи — за неплащане никакви данъци. Ами тукъ не е ли необходимо поне шестъ месеца да се дадатъ, като първата вноска бъде не на 25 февруарий, а, както казахъ, на 25 октомврий, ако не се направи по-голъма отстъпка? Въ всъки случай азъ моля г. министра да се съгласи, ако смѣта, че това не би могло да стане сега, и тоя въпросъ да бъде отнесенъ въ комисията и тамъ да се разреши.

Това е, което искамъ да кажа.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата г. министъръ на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Азъ не бихъ ималъ нищо противъ предложението на г. Радоловъ, но тръбва да се съобрази следното. Ако бъде прието неговото предложение, това значи, че тия облекчения ще бѫдатъ въ сила отъ 25 юни — втория законенъ срокъ — и дотогавъ нѣма да съберемъ нищо, защото онния, които могатъ да плащатъ, нѣма да плащатъ. Ако г. Радоловъ бѫше прочелъ алинея трета на същия членъ, която сега стана алинея втора, защото втората алинея заличихме, той ще види, че сроковете за плащане данъците сѫт фатални. Който не плати въ срокъ, губи правото на облекчение. Неплащането въ срокъ влѫче следъ себе си лишаването му отъ правото да се ползува отъ намаление въ периодъ отъ едно четиридесечие. Ние даваме облекчение само при плащането на данъците въ срокъ, а по закона за събиране прѣкътъ данъци изчисляти се прави на всѣки 4 месеца, на третъ законни срока.

Ето защо азъ моля г. Радоловъ да отегли това предложение, като има предвидъ алинея трета, сега алинея втора. Защото, ако приемемъ предложението му, ще лишимъ съкровището отъ събиране на недобори презъ цѣлния периодъ, а сега постѫпватъ такива въ значителни размѣри. Отъ деня, въ който ние казахме, че ще внесемъ този законопроектъ, нѣма абсолютно никакви постѫпления отъ недобори. Затуй такова едно предложение не може да бѫде прието.

Н. Пѣддаревъ (д. сг. Ц): Това е обратната страна на медала, която е по-черна.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представител г. Еню Поповъ.

Е. Поповъ (з): Въ алинея втора на чл. 4 сѫт изброени условията за ползване отъ облекченията. Въ буквата **а** е казано: (Чете) „да се ползува отъ закона за облекчение на дължниците“ . . .

Докладчикъ И. Драгойски (д): Цѣлата алинея втора е заличена, г. Поповъ.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представител г. Георги Данайловъ.

Г. Т. Данайловъ (д. сг): Г. г. народни представители! По този законъ данъкоплатците ще искатъ да си уредятъ данъците. —

Азъ говоря по предложението, което направи г. Радоловъ. Ако предвидите първиятъ срокъ 25 февруарий 1934 г., данъчните власти не могатъ да успѣятъ до тая дата да опредѣлятъ за всѣки данъкоплатецъ колко данъкъ дължи и колко му се оправдва.

И. Василевъ (з): Това е вѣрно.

Г. Т. Данайловъ (д. сг): Ето защо азъ моля да се съгласите редакцията на тази алинея да стане въ този смисълъ: следъ опредѣлянето на всѣки данъкоплатецъ онова, което ще му се оправдва, въ 6 полугодишни изплащания той є дълженъ да си изплати данъка; иначе не може да се ползува отъ облекчение.

Министъръ С. Стефановъ: Азъ не се съгласявамъ съ туй предложение.

Г. Т. Данайловъ (д. сг): Но азъ казвамъ да измѣните редакцията въ тая форма. До 25 февруарий данъчните власти нѣма да бѫдатъ готови съ изготвяне списъците на онѣзи данъкоплатци, на които ще дадете облекчение. Дайте възможностъ на данъчните власти да се подгответъ.

Министъръ С. Стефановъ: Разбирамъ, г. Данайловъ. Въ министерството отъ дълго време се работи върху едно

индивидуално проучване на недоборите. Обаче убедихме се, че едно пълно индивидуално проучване на тия недобори е една работа, която тръбва да отиде съ десетки години. Ето защо ние поискаме сега, въ тия минимални рамки, да очистимъ старите партиди, а ония задължения, които останатъ надъ предвидената норма, ще бѫдатъ после предметъ на индивидуално очистване. Заради туй не се съгласявамъ съ никакво продължение или отлагане на първия законенъ срокъ, за да могатъ да почнатъ плащанията отъ 25 февруарий. Когато почне да тече първиятъ срокъ — 25 февруарий — веднага ще стане ясно на отдѣлението за прѣкъ данъци колко сѫт данъкоплатците, които не подпадатъ въ тая категория. Тѣ ще се разграничатъ сами по себе си съ неявянето имъ да си платятъ и да се ползватъ отъ облекченията на закона, а това ще улесни индивидуалното проучване. Иначе е невъзможно. Ние сега правимъ опити, работимъ отъ една година насамъ, но изключено е да стане въ скоро време индивидуалното проучване. То бѫше лесно, ако нѣмахме слѣйтѣ данъци. При слѣйтѣ данъци не можемъ и е изключено да правимъ разграничение, особено за данъците до 1925/1926 г. То може да стане само за периода оттогава до 1930/1931 г. Значи, индивидуалното проучване ще почне следъ като изтече първиятъ срокъ.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ чл. 4 така, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранието приема.

Министъръ С. Стефановъ: Глобата 1·25% чете ли се?

Докладчикъ И. Драгойски (д): Тя си остава.

Чл. 5 се прередактира отъ комисията така: (Чете) „Всички наложени и дължими глоби за ненавременното плащане на слѣйтѣ прѣкъ данъци до 1924/1925 г. включително се оправдатъ, а наложени и дължими глоби за време отъ 1 април 1925 г. до 1 април 1931 г. се налагаатъ процентно, съгласно разпоредбите на чл. 1 отъ настоящия законъ“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ чл. 5 така, както се докладва отъ г. докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 6. Сумите по всички изпълнителни дѣла (изключая вземанията по закона за данъка върху наследствата), предадени за изпълнение на бирници по изпълнителните дѣла и на държавните бирници до 1 април 1931 година, се оправдатъ, ако не надминаватъ 500 л. включително по всѣко дѣло, съ изключение на присѫдените въ полза на частни лица обезщетения и други суми. Въ тѣзи случаи изпълнителните дѣла се предаватъ за изпълнение на сѫдии-изпълнители“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представител г. Владимиръ Молловъ.

В. Молловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Независимо отъ обстоятелството, че чл. 6 не влиза въ материята на този законъ, азъ бихъ желалъ да се установимъ върху едно друго положение.

Законопроектътъ иска да облекчи изпълнителните участъци отъ онѣзи дѣла, които представляватъ тежко бреме за тѣхъ поради това, че сѫт многобройни и сумите сѫ малки, та бирници съ често пѫти не могатъ да действуватъ. Обаче като признавамъ основателността на желанието да се освободятъ бирническите участъци отъ той баластъ, азъ мисля, че чл. 6 тръбва да бѫде промѣненъ въ другъ смисълъ. Въ чл. 6 се говори за сумите по изпълнителните дѣла, предадени за изпълнение на бирници по изпълнителните дѣла и на държавните бирници до 1 април 1931 г. Ами ако изпълнителното дѣло е постѫпило на 2 април 1931 г., а се отнася до вземане на съкровището до 1 април 1931 г? Вие създавате, следователно, две категории изпълнителни дѣла: едни, които сѫ постѫпили преди 1 април 1931 г. поради тога, че администрацията е бѣрзала, и други, които сѫ постѫпили следъ 1 април, макаръ че тѣхните произходъ е абсолютно еднакъвъ. Съ това различие вие внасяте несправедливостъ. Въ едно и сѫщо село единъ глобенъ по нѣкой законъ до 1 април съ сума до 500 л. ще бѫде освободенъ отъ плащане глобата, ако изпълнителното дѣло е предадено за изпълнение на бирника до 1 април, а други нѣма да бѫде освободенъ, защото дѣлото е предадено следъ 1 април.

Следователно, тръбва да измѣните текста на този членъ въ смисълъ — точната редакция сега азъ не мога да дамъ — че се опрошаватъ вземанията на съкровището по изпълнителни дѣла за глоби по фискални закони и пр. — това сѫ главнитѣ случаи, които се срѣщатъ въ практиката . . .

Министъръ С. Стефановъ: Установени, г. Молловъ.

В. Молловъ (д. сг): . . . ако сѫ окончателно установени до 1 априлъ. Иначе ще има несправедливостъ.

Министъръ С. Стефановъ: Приемамъ бележката на г. Молловъ, като въ края на втория редъ на чл. 6 се каже: „които сѫ установени до 1 априлъ 1931 г.“

Г. Еичевъ (з): Г. министре! Размѣрътъ не е ли увеличенъ на повече отъ 500 л.? 500 л. ли остава?

Министъръ С. Стефановъ: Да, 500 л.

В. Молловъ (д. сг): Г. докладчикъ се колебае по окончателната редакция. Ще я установимъ на трето четене.

Докладчикъ И. Драгойски (д): Редакционнитѣ поправки ще направимъ на трето четене.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Ще положа на гласуване чл. 6 съ предложеното отъ г. Молловъ измѣнение, съ което е съгласенъ г. министъръ, а окончателната редакция ще се установи отъ комисията на трето четене.

Който приема чл. 6, така както се докладва, заедно съ предложеното отъ г. Молловъ измѣнение, моля, да вдигне рѣка. Министърство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 7. Дължимата общинска пътна тегоба за до 1919 година включително се опрощава, а общинската пътна тегоба за отъ 1920 до 1930 година включително се намалява съ 50%, ако бѫде внесена по реда, предвиденъ въ чл. 4“.

Прибавя се алинея втора, която комисията приема така; (Чете) „Дължимата редовна желѣзоплатна трудова повинностъ въ районитѣ на строящите се желѣзоплатни линии за периода отъ 1920 до 1930 г. включително се събира безъ глобата“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представител г. Георги Мариновъ.

Г. Мариновъ (з): Г. народни представители! Ще моля да се направи следната поправка. Въ новата алинея втора не тръбва да се казва „редовна трудова повинностъ“. Въ закона за разширение на желѣзоплатната мрежа, който гласувахме през м. юни, е казано „временна трудова повинностъ“.

Министъръ С. Стефановъ: Тази, която се отбира като желѣзоплатенъ данъкъ.

Г. Мариновъ (з): По закона е временна трудова повинностъ.

Министъръ В. Димовъ: Тя е временна желѣзоплатна повинностъ.

Н. Стамболовъ (з): Тя се отбива въ ония места, кѫдето се строятъ желѣзоплатни линии.

Г. Мариновъ (з): Друго нѣщо. Тукъ тръбва да се прибавя думитѣ „и пристанища“, така че текстътъ да стане както следва: „. . . въ районитѣ на строящите се желѣзоплатни линии и пристанища . . .“, понеже законътъ за измѣнение и допълнение на закона за разширение на желѣзоплатната мрежа и на пристанищата А въ края на алинеята да се каже: „или отработва, разпределена всѣка година по една“, тъй, както е възприето вече въ закона за измѣнение и допълнение на закона за разширение на желѣзоплатната мрежа и на пристанищата.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата г. министъръ на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Втората алинея се прибави въ комисията. Въ нея сме видели оная трудова желѣзоплатна повинностъ, която се отбива въ районитѣ, кѫдето се строятъ желѣзници. Понеже тази трудова повинностъ се събира въ троенъ раз-

мѣръ и понеже е еднаква за всички, безъ разлика на състояние, събирането ѝ въ троенъ размѣръ, особено за по-беднитѣ, е извънредно тежко. Заради това предвидимъ въ тая алинея да се събира този данъкъ безъ глоба. Точната редакция ще дадемъ въ комисията, като вземемъ текста на самия законъ, за да видимъ за коя трудова повинностъ се отнася.

Докладчикъ И. Драгойски (д): Тогава, г. г. народни представители, алинея втора на чл. 7 ще добие следната редакция: „Дължимата временна желѣзоплатна трудова повинностъ въ районитѣ на строящите се желѣзоплатни линии и пристанища за периода 1920 до 1930 г. включително се събира безъ глобата или отработка, разпределена всѣка година по една“ — за да се съобрази съ ония законъ, който гласувахме.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема предложената поправка на алинея втора на чл. 7, моля, да вдигне рѣка. Министърство, Събранието приема.

Който приема чл. 7 така, както се докладва отъ г. докладчика, съ вогтираната поправка, моля, да вдигне рѣка. Министърство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 8. Неизплатенитѣ до влизането въ сила на настоящия законъ закъснѣли прѣки данъци се събираятъ, начиная отъ сѫщата дата, съ 1-25 месечна лихва“.

И. Василевъ (з): Тукъ е казано „отъ сѫщата дата“. Коя дата, г. министре? „Неизплатенитѣ до влизането въ сила на настоящия законъ . . .“ Значи, отъ момента на влизане на закона въ сила.

Министъръ В. Димовъ: Отъ датата на влизане на закона въ сила.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 8 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Министърство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 9. Поземелниятъ данъкъ, данъкътъ върху сградите, обложниятъ данъкъ занятие, матенгътъ и данъкътъ върху дружествата (ако и недоборитѣ отъ сѫщите) се разпределятъ както следва:

50% за държавата;

8-70% за държавата чо § 86 на закона за бюджета на държавата за 1933/1934 ф. г. — за сметка на окръзи;

32% за общини;

2% за търговско-индустриалните камари;

3-80% за фондъ „пострадали отъ войните“;

1% за фонда „постройка на нови желѣзници“;

2-50% за фонда „учителски заплати“.

Забележка 1. Отъ прицадящата се на общините частъ 30% се внася (за сметка на сѫщите) въ фонда „Учителски заплати“.

Забележка 2. Върху данъците, упоменати въ настоящия членъ, се събира 5% връхнина за въ полза на фонда „подпомагане пострадали отъ обществени бедствия“.

Забележка 3. Съ настоящия членъ се отмѣня само алинея първа на чл. 68 отъ закона за данъка върху приходите. Другите разпоредления на сѫщия членъ остават въ сила и за въ бѫдеще“.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 9 тъй, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Министърство, Събранието приема.

Докладчикъ И. Драгойски (д): (Чете)

„Чл. 10. Опредѣлениетѣ данъци на гърци съмигранти, които сѫ ликвидирани имоги съ съгласие съ конвенцията за доброволно изселване, наложени за годините следъ изселването имъ, се заличаватъ.“

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Ще моля да ми се даде думата следъ гласуването на този членъ, за да предложа новъ членъ следъ него.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема чл. 10 тъй, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Министърство, Събранието приема.

Има думата народният представител г. Данаиловъ.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Настоящият законъ, така, както е съставен, предлага едно автоматическо — както се изрази и г. министърът — намаление на данъците. Основната мисъл на закона, мисля, че е да освободи финансова администрация отъ дребни суми, дължими за данъци, особено по поземелния данъкъ, които само тежатъ по тевтеритъ, безъ да има каквато и да е надежда да се събератъ. Но понеже, тъй както е съставенъ законътъ, ще има случаи на опрощавания на данъци във доста голъм размѣръ, азъ съмъ гамъ, че тия опрощавания тръбва да бѫдатъ подъ контрола на обществото, защото тъ ще минатъ безъ финансовия министъръ и финансовите власти да знаятъ — минаватъ си автоматически.

Ето защо азъ правя предложение да се предвиди единъ новъ членъ, който е съвършено невиненъ и който отговаря на сегашната практика и, ако щете, на конституцията, а именно: за опрощаване на данъци по настоящия законъ на суми по-голъми отъ 1.000 л. се съставятъ отъ финансите начини списъци на данъкоплатците, чито данъци се опрощаватъ, които списъци се обнародватъ въ „Държавен вестникъ“. Ако щете, турнете единъ по-голъмъ размѣръ на сумата на данъка, който се опрощава, но въ всички случаи тръбва да има единъ предѣлъ. Азъ не ща да споменавамъ имена на лица, данъците на които се опрощаватъ, но много опрощавания на данъци могатъ да минатъ незабелязано за обществото и после ще се каемъ. Такива случаи има много. Пазете управлението си отъ такива нѣща.

Министъръ С. Стефановъ: Принципътъ е приетъ, г. Данаиловъ. Азъ ще Ви обясня.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Добре.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Този въпросъ се повдигна въ комисията отъ г. Данаиловъ. Азъ обещахъ да направя предложение да се върне законопроектъ въ комисията, за да можемъ да се занимаемъ съ този въпросъ.

Първо, бележката на г. Данаиловъ, че могатъ да ставатъ опрощавания на голъми данъци, не е върна, затуй защото въ първата алинея на чл. 1 изрично се казва „ако размѣрътъ имъ не надминава общо 10.000 л.“ Но това не е годишно, то е за известенъ периодъ време — за цѣлия периодъ отъ 1877 до 1924/1925 г.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Туй е справедливо.

Министъръ С. Стефановъ: Вашето предложение е до 1.000 л., обаче не обяснявате годишенъ данъкъ ли е или за периодъ време.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Азъ разбирамъ каквото и да било опрощавания на данъци по този законъ, щомъ надминаватъ 1.000 л. или пъкъ, каквото Вие, 5.000 л.

Министъръ С. Стефановъ: Г. Данаиловъ! Азъ приемамъ принципа, но искамъ да обясня, че тъй, както Вие предлагате, до 1.000 л., не е ясно годишенъ облогъ ли, или е събранъ облогъ до 1924/1925 г.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Разбира се, събрано общо. Имате случаи, кѫдето ще бѫде индивидуално — данъкъ занятие, . . .

Министъръ С. Стефановъ: То е другъ въпросъ.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): . . . а имате случаи по чл. 1, тамъ сѫ слѣтитъ данъци и е общо. Вие тия случаи аслж не можете да ги отдѣлите.

Министъръ С. Стефановъ: Касае се, г-да, да се очисти единъ баластъ отъ минали години. Виждате отъ законопроекта, че започваме отъ 1877 г. Индивидуалното прouване, повтарямъ, е невъзможно. При това данъците, които опрощаваме, до 10.000 л. за единъ цѣлъ периодъ, сѫ абсолютно незначителни. Сѫщо и опрощаването на поземелния данъкъ за до 50 декара, при днешните условия, е незначително. Останалите намаления, за по-едрите данъци, сѫ 20%: стига съ тия 20% тия данъци, за цѣлия периодъ, да постъпятъ, нѣма нищо страшно.

Азъ съмъ съгласенъ бележката на г. Данаиловъ да бѫде разгледана въ комисията, като приемамъ принципа, опростенитъ данъци отъ известна норма нагоре да бѫдатъ публикувани, за да може да има единъ общественъ контролъ, за да не ставатъ пропуски на известни по-голъми данъкоплатци.

Докладчикъ И. Драгойски (д): Прибавя се новъ чл. 11: (Чете)

„Чл. 11. Платенитъ досега данъци и глоби не се връщатъ.“

Председателствувашъ И. Шоповъ: Който приема новия чл. 11 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Министърство, Събранието приема.

Има думата г. министърътъ на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Г. г. народни представители! Искамъ да предложа една алинея къмъ чл. 10 за намаление данъците на инострани общини, защото въ Министерството на финансите непрекъснато постъпватъ такива искания отъ тия общини, особено арменски и турски, и отъ села и малки паланки. Предлагамъ, данъците за известенъ периодъ време до 100.000 л. на тия общини, арменски и турски, мюсюлмански, да се намалятъ съ 50%. Нека въ комисията се разгледа този въпросъ и да го решимъ.

Докладчикъ И. Драгойски (д): Въ комисията ще го обсѫдимъ.

Чл. 11 става поредъ чл. 12: (Чете)

„Чл. 12. Настоящият законъ отмѣня всички разпореджания въ други закони, които му противоречатъ.“

Председателствувашъ И. Шоповъ: Който приема чл. 12 така, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Министърство, Събранието приема.

Законопроектът е приетъ на второ четене, съ декларацията на г. министра на финансите, новиятъ членъ, който предлага г. Данаиловъ, да се проучи въ комисията.

Присъствамъ къмъ точка първа огъ дневния редъ: трето четене законопроекта за облекчение на дължниците и за заздравяване на кредита.

Моля г. докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Г. Василевъ (д): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ прибавките и поправките, приети на второ четене)

Председателствувашъ И. Шоповъ: Има думата г. министърътъ на правосѫдието.

Министъръ И. Качаковъ: Г. г. народни представители! Комисията се занимава съ членовете, които тръбвали да разгледа днесъ, и се установи на следните изменения, които ще ви предложа: (Чете)

„Къмъ чл. 2 да се прибавятъ следните букви:

б) до всички ипотечни и други задължения къмъ частните пенсионни фондове при професионалните, благотворителни, културно-просвѣтни и взаимоспомагателни каси и организации

в) до задълженията, произходящи отъ наемъ на физическа работа, ако не надминаватъ сумата 50.000 л.

г) до задълженията по чл. 27 отъ закона за устройството.

д) до задълженията отъ неустойка въ размѣръ на сумата, дадена за капаро.

Въ чл. 4, буква г, следъ думите „въ несъстоятелност“ се прибавя думите „чиято несъстоятелност не е прекратена съ конкордатъ“

Къмъ чл. 5 се прибавя алинеята, която се прие къмъ чл. 12, редактирана така:

Решението на сѫда, съ което се дава облекчение на дължника, се съобщава служебно на поръчителъ му, ако има такива.

Молбата си за облекчение поръчителятъ може да подаде, ако желае, въ продължение на единъ месецъ отъ съобщението.

Съ приемането на тѣзи алинеи, трета и четвърта, къмъ чл. 5, последната алинея къмъ чл. 12 се заличава.

Въ чл. 6, алинея втора, думите „въ отговора си до сѫда или ликвидационата комисия (чл. . . .)“ се заличаватъ.

Въ чл. 13, алинея последна, думите „по чл. 56 отъ настоящия законъ“ се замѣнятъ съ думите „предвидени въ чл. 54 отъ настоящия законъ“.

Въ чл. 55 въ края на първата алинея точката се заличава и се прибавятъ думите: „и, когато издаватъ решения, противъ дължниците, които иматъ задължения само къмъ тѣхъ, опредѣлятъ върху кои имоти на дължника да се учреди законна ипотека. Тази ипотека се вписва служебно по разпореждане на председателя на комисията.

Въ алинея втора думата „имъ“ се заличава.

Къмъ чл. 59 се прибавя следната нова, втора, алинея:

„При условията, предвидени въ чл. 37, от настоящия законъ, комисиите могатъ да дадатъ отсрочка за изплащане на две закъснѣли шестмесечни вноски и то най-много до падежа на следващата вноска.“

Въ чл. 60, алинея първа, следъ думитъ „настоящия законъ“ се прибавя думитъ „и ако представлятъ достатъчно обезпечение.“

Въ края на чл. 66, буква б, се добавя думитъ: „и въ п. 3 на четвъртия дедъ отъ сѫщия законъ думата „единъ“ се замѣнява съ думитъ „представляващи болшинство на интереситъ“.

Чл. 83 се поставя на края на глава XV и става чл. 88, а чл. 84, 85, 86, 87 и 88 ставатъ чл. чл. 83, 84, 85, 86 и 87“.

И последно предложение: „Навсъкѫде, кѫдето въ законопроекта е употребена само думата „касата“ да се чете „Погасителната каса“.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Искамъ само да попитамъ г. министъръ-председателя за нѣщо. Съ два закона спрѣхме изпълнението на публичните продажби отъ всѣкакъвъ произходъ до 1 януарий 1934 г. Сега, съ влизане въ сила на този законъ, тия изпълнения ще тръгнатъ пакъ по всички направления.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Не по всички. Това се ureгулира отъ самия законъ.

Министъръ И. Качаковъ: Има преходни правила.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Имайте предъ видъ онова положение, което ще настане следъ 1 януарий, когато сѫдията-изпълнител ще тръгне навредъ за изпълнението на ония продажби, които бѣха спрени.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Указите сме ги налисили, тѣ сѫ въ Държавната печатница и въ утрешния брой на „Държавенъ вестник“ ще публикуваме закона.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Азъ моля да разберете моята мисъль. Шомъ публикувате този законъ, понеже срокът на другия законъ, за спиране изпълнението на публичните продажби, изтича на 1 януарий, сѫдията-изпълнител отново ще тръгне навредъ. Дайте единъ преходенъ периодъ отъ нѣколко месеци, за да има едно облекчение, защото не всѣки може да се ползува отъ този законъ, и не всѣки може да се ползува отъ този законъ. Ще настане такава стопанска галимая, за каквато нѣмате представа. Азъ ви предупреждавамъ.

А. Капитановъ (з): До първите три месеци.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Гласувайте предложенията подъ редъ, г. председателю.

Председателствувашъ Н. Шоповъ: Първо предложение: (Чете) „Въ чл. 4, буква б, следъ думитъ „въ несъстоятелностъ“ се прибавя думитъ „чиято несъстоятелностъ не е прекратена съ конкордатъ“.

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Второ предложение: (Чете) „Къмъ чл. 5 се прибавятъ две нови алинеи, трета и четвърта, а именно:

„Решението на сѫда, съ което се дава облекчение на дължника, се съобщава служебно на поръчителите му, ако има такива.“

„Молбата си за облекчение поръчителъ може да подаде, ако желае, въ продължение на единъ месецъ отъ съобщението.“

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Трето предложение: (Чете) „Въ чл. 6, алинея втора думитъ „въ отговора си до сѫда или ликвидационната комисия (чл. . . .)“ се заличава.“

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Четвърто предложение: (Чете) „Въ чл. 12, алинея втора се заличава.“

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Пето предложение: (Чете) „Въ чл. 13, алинея последна, думитъ „по чл. 56 отъ настоящия законъ“ се замѣнятъ съ думитъ „предвидени въ чл. 54 отъ настоящия законъ“.

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Шесто предложение: (Чете) „Въ чл. 55, въ края на алинея първа, точката се заличава и се прибавя думитъ „и, когато издаватъ решения противъ дължници, които иматъ задължения само къмъ тѣхъ, опредѣлятъ върху кои имоти на дължника да се учреди законна ипотека. Тази ипотека се вписва служебно по разпореждане на председателя на комисията.“

„Въ алинея втора думата „имъ“ се заличава“. Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Седмо предложение: (Чете) „Къмъ чл. 59 се прибавя нова, втора алинея: „При условията предвидени въ чл. 37 отъ настоящия законъ комисиите могатъ да дадатъ отсрочка за изплащане на дое-закъснѣли шестмесечни вноски и то най-много до падежа на следващата вноска“. Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Осмо предложение: (Чете) „Въ чл. 60, алинея първа, следъ думитъ „настоящия законъ“ се прибавя думитъ „и ако представлятъ достатъчно обезпечение“.

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Девето предложение: (Чете) „Въ края на чл. 66, буква в, се добавя думитъ: „и въ пунктъ 3 на четвъртия редъ отъ сѫщия членъ думата „единъ“ се замѣнява съ думитъ „представляващи болшинство на интереситъ“.

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Десето предложение: (Чете) „Чл. 83 се поставя накрай на глава XV и става чл. 88, а чл. чл. 84, 85, 86, 87 и 88 ставатъ чл. чл. 83, 84, 85, 86 и 87“.

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Единадесето предложение: (Чете) „Навсъкѫде, кѫдето въ законопроекта е употребена само думата „касата“ да се чете „Погасителната каса“.

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Дванадесето предложение: (Чете) „Къмъ чл. 2 се прибавя:

„б) до всички ипотечни и други задължения къмъ частните пенсионни фондове при професионалните благотворителни, културно-просвѣтни и взаимоспомагателни каси и организации;

„в) до задълженията, произходящи отъ наеми на физическа работа, ако не налиняватъ сумата 50.000 л.;

„г) до задълженията по чл. 27 отъ закона за благоустройството;

„д) до задълженията отъ неустойка въ размѣръ на сумата, дадена за капаро“.

Който приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема.

Който приема на трето четене законопроекта за облекчение на дължниците и заздравяване на кредита, заедно съ приетите поправки и прибавки, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събраницето приема. (Вж. прил. Т. II, № 23)

Има думата г. министъръ на правосъдието.

Министъръ И. Качаковъ: Г. Данаиловъ! Съ закона за спиране на публичните продажби се спрѣхме изпълнението и на новите задължения, когато дължникъ има смѣсени задължения — стари и нови. Съ настоящия заради създаваме само старите задължения.

П. Стайновъ (д. сг): А за новите ще се секвестира ли?

Министъръ И. Качаковъ: За новите, разбира се, на общо основание.

Чл. 24 гласи: (Чете) „Следъ подаване на молбата никой отъ засегнатите кредитори, съ изключение на заложните, не може да предприема никакви изпълнителни действия противъ имотите на дължника. Всички започнати такива действия по право се спиратъ“.

А. Капитановъ (з): А ако не подаде молба?

Министъръ И. Качаковъ: Щомъ не желае облекчение...

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): А ако задължението му е по-малко отъ 2.000 л.

К. п. Цвѣтковъ (д): Стига да е такъвъ щастливецъ, та да му е по-малко отъ 2.000 л. задължението.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата г. министъръ-председателъ.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Г. г народни представители. Ние гласувахме на второ четене законо-проекта за събиране закъснѣлите данъци и за разпрѣльянето на сѫщите и на текущите данъци. Той трѣбва да се гласува и на трето четене. Този законопроектъ сѫщото е важенъ, както бѣше и тоя, който току-що гласувахме. Ше моля Народното събрание, макаръ утре да е Нова година, да се съгласи да имаме заселение сутринта, за да можемъ да гласуваме и на трето четене законо-проекта, който гласувахме днесъ на второ четене.

Ж. Маджаровъ (з): Не можемъ ли сега да го гласуваме, като завѣримъ часовника?

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Не може, защото, споредъ правилника, между второто и третото четене трѣбва да мине единъ день. Вмѣсто да викаме Народното събрание подиръ два-три дена само за третото четене на този законопроектъ, и понеже имаме предъ въръвъ да дадемъ по-дългаvakания на народното представителство, за да иматъ възможностъ г. г. министриятъ да изучатъ и представятъ поне веднъжъ навреме бюджетопроектитъ си, по-добре е да свършимъ съ този законопроектъ. Така че моля да се съгласите да имаме заседание утре въ 9 ч. сутринта.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Не може въ 9 ч.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Ние сме заети, г-да, въ 11-11½ ч. съ молебенъ, а като се съберемъ въ

9 ч., ще можемъ да свършимъ набързо съ приемането на законопроекта.

Нѣкой отъ земедѣлците: И ще си честитимъ Нова година.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Ще искамъ, финансовата комисия да се събере утре сутринта въ 9 ч., за да може да се произнесе по тѣзи добавки и поправки, които е направилъ министъръ на Финансите.

Накрай, г-да, сърдечно благодаря на цѣлото народно представителство...

Отъ опозицията: Хайде де!

Министъръ-председател Н. Мушановъ: ... за усърдието, което показвахъ, за търпението и за работата, които дадохъ, за да можемъ да свършимъ съ едно голѣмо дѣло, каквото е законътъ за облекчение на длъжничанието и за зазлравяването на крелита. Азъ прошиваамъ на всички ония, които го атакуваха, защото съмъ убеденъ, че фактът и лѣтото ще докажатъ, че тѣ сѫ се лъгали. (Бурни ржкоплѣскания отъ мнозинството и гласове „Браво“)

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Които приематъ предложението на г. министъръ-председателя, да имаме заседание утре въ 9 ч сутринта съ предложения отъ него дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 13 ч. и 5 м.)

Секретари: { **Н. ГАВРИЛОВЪ**
 Ж. ЖЕЛЯБОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ